

► Sergi Barjuán va començar l'any amb un partit pletòric per la banda que va fer embadalir el Camp Nou

► El capità té dues oportunitats aquest mes a casa per guanyar-se la confiança del públic

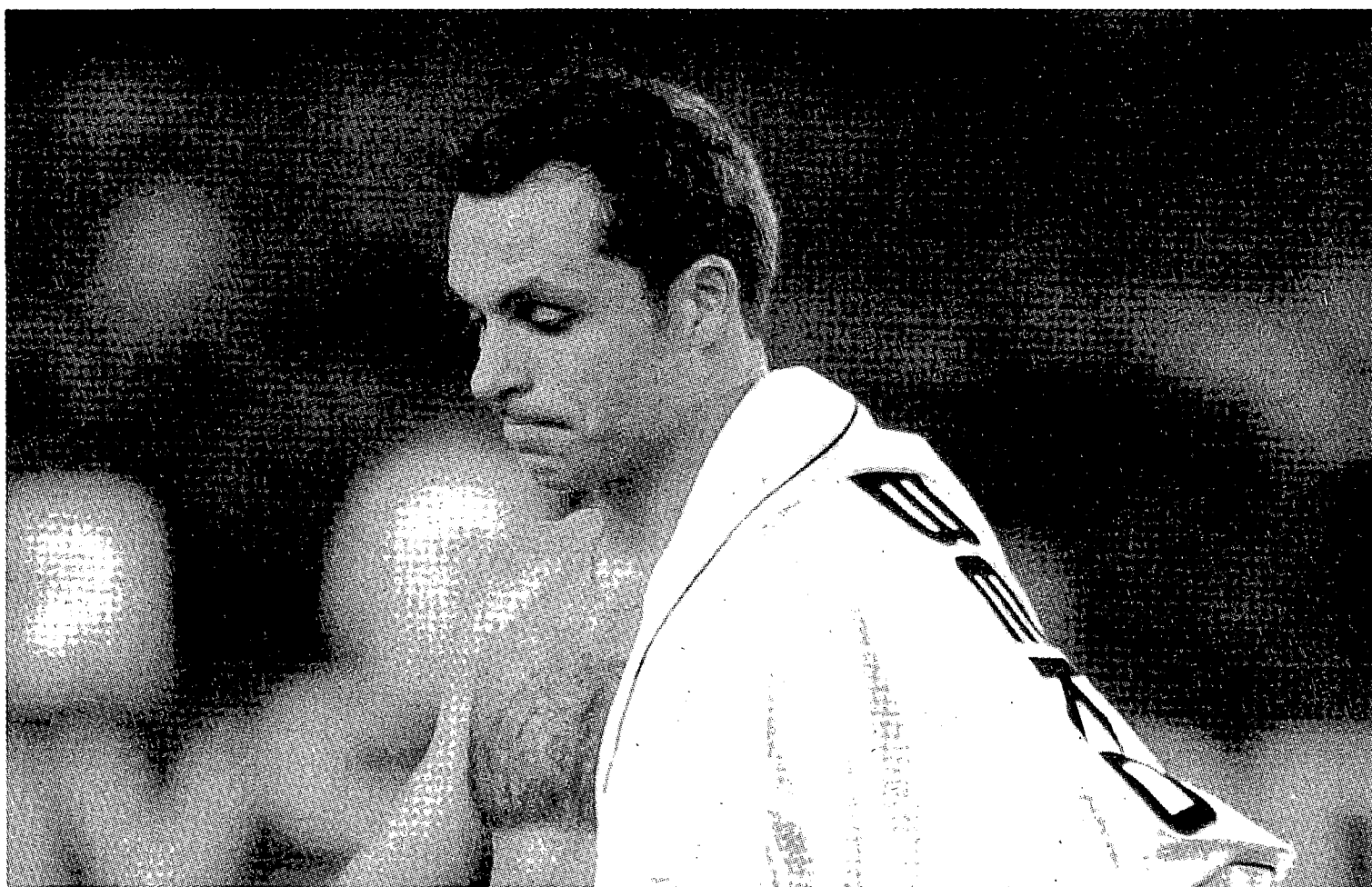
► El trident necessita en bona forma el lateral esquerre blaugrana per obrir les defenses rivals

L'eterna joventut?

JOSEP M. PUIG

Barcelona

Sergi Barjuán va enlluernar el Camp Nou. Es va fer seva la banda esquerra i va aprofitar que tot el Saragossa estava pendent del trident—Rivaldo, Kluivert i Saviola— per fabricar la jugada dels dos gols. Va ser la sorpresa agradable d'un partit que va començar per al lateral esquerre amb xiulets continus, però que va acabar amb una ovació quan Carles Rexach li va donar el plaer de ser aplaudit en ser canviat en el minut 82 per l'holandès Overmars. Serà flor d'un dia o bé Sergi ha entrat en un nova joventut vigorosa, que té com a píndola bàsica les declaracions contundents del capità arran de la polèmica Rochemback-Geovanni? Aquest és el principal dubte que sobrevola ara mateix el Camp Nou i que tindrà un nou episodi diumenge que ve a partir de les cinc de la tarda en la visita del Sevilla al Camp Nou.

El lateral esquerre Sergi Barjuán va ser un dels jugadors més destacats diumenge al Camp Nou. / EFE.

L'afició vol estimar. L'aficionat va demostrar ahir que està fart de xiular i té ganes de ser participat d'aquest Barça del 2002. La jornada va començar amb més xiulets que altres coses però de mica en mica el públic es va adonar que l'important era l'equip i els màxims beneficiats van ser Rivaldo i Sergi, els dos centres de les esbrincades. En la roda de premsa posterior al partit contra el Saragossa, Sergi va ser ben clar: «Quan l'equip surt al terreny de joc ho fa amb l'esperit de jugar bé. Avui sha demostrat que quan jugadors i afició van units és quan es gaudeix més. Un se n'alegra quan al final del partit l'afició l'aplaudeix.»

Des de la jornada 6. El tècnic català Carles Rexach va tornar a utilitzar Sergi en l'equip titular, un fet que no feia des de la jornada número sis quan el

Mallorca va visitar el Camp Nou. En aquest partit Sergi va patir una greu lesió muscular, que el va deixar fora dels terrenys de joc fins al partit contra el Celta. L'esquerrà va sortir de suplent al camp i va entrar en mal peu ja que contra l'equip gallec va fer-se un gol en pròpia porta. Contra el Vila-real—va jugar els últims sis minuts quan va substituir Coco amb el partit guanyat— i l'Espanyol—també va sortir en la segona part per Coco un minut abans que Tamudo va fer el segon gol del partit— tampoc va ser titular, però diumenge va guanyar-li el lloc a Coco, que va estar a la banqueta. L'italià sembla que té les hores comptades en el club i Sergi, que semblava condemnat, ha guanyat punts en un club en què cada minut es respira un ambient ben diferent.

L'ANÀLISI RAMON MARIA CALDERÉ

Any nou, Sergi nou

Carles Rexach va aplicar la lògica i va distribuir els jugadors al camp de manera intel·ligent. La banda esquerra va ser tota de Sergi Barjuán, que va demostrar que aquest canvi d'any li ha anat perfecte tant en l'aspecte esportiu com en l'emocional. El partit del Saragossa era un matx en què l'equip tenia una exigència màxima i en què el Barça havia de d'oferir una imatge bona per esborrar les contínues polèmiques de la setmana passada. A més, el Madrid havia exposat un recital la nit abans i havia deixat un mal regust de boca al barcelonisme que multiplicava la coacció a la plantilla.

La tornada de l'equip titular de Sergi després de mes de dos mesos va ser clau. La participació futbolística tàctica que va tenir, amb pujades constants per la banda, va fabricar un jugador més ofensiu del que normalment ens delecta. El seu esperit va contagiar els companys, que es van agermanar en un vespre en què el Barça va canviar la imatge.

Però, a part de ser el millor diumenge al Camp Nou, Sergi va estampar sobre el terreny de joc el seu rol de capità. Durant la setmana ja va fer el seu primer paper de cap en les declaracions crítiques als brasilers Rochemback i Geovanni pel seu retard en la reincorporació a la plantilla i contra el Saragossa va mostrar una personalitat que va desenvolupar de manera molt eficaç. Un capità no només ha de jugar a futbol al terreny de joc sinó que també ha de portar el timó d'una nau quan va a la deriva. Sergi no només ha d'assumir de forma circumstancial aquesta virtut física que té com a jugador, sinó que ha de ser constant tota la temporada perquè el Barcelona conquereixi títols. Esperem que sigui un continu com també la titularitat de cinc jugadors del planter, que crec que per acabar ha de ser un clar exemple del que pot ser aquest Barça.

